

מתוך יומנו של קובי בורנשטיין - ממארגני השרשרת

1 פגישה ראשונה עם קבוצה מאנשי גוש קטיף. הסברנו להם את הרעיון ואמרנו שזה יצליח רק אם תהיה קבוצה שתיקח את האחריות על הנעת התהליך והם נרתמו למשימה. בשבועות הקרובים הם עמלו קשות על כל הכנת הצד הלוגיסטי של המבצע המורכב הזה. חלקם היו אנשים ללא ניסיון קודם בתחום זה, וחלקם אנשים שהיו צריכים לפנות זמן רב מעבודתם השוטפת. רק בזכות הסכמתם להיות המנוע הראשון אפשר היה לנוע קדימה.

2 הסתובבנו ברחבי הארץ וניסנו לשכנע אנשים, במקומות שונים שיקחו אחריות על הבאת העיר שלהם. רוב האנשים לא היו מנוסים בפרויקטים מהסוג הזה, וכל מפגש היה מרגש. זכור לי במיוחד המפגש עם אריאל דורפמן בבית אל. אריאל אמר לנו: "זה רעיון מוזר, יש לי הרבה שאלות עליו, אבל אתם החלטתם אז אני הולך איתכם, זה לא זמן לקושיות זה זמן למעשים מה אתם רוצים שאני יעשה?"

3 בשבועות שקדמו לשרשרת הלב רעד כל הזמן. זה רעיון מטורף האם באמת אנשים יצטרפו? באותו יום של השרשרת היה צריך להיות כינוס לציבור הדתי על הזדמנות נדלני"ת מיוחדת בלוד, היה על כך פרסום גדול. שבוע לפני השרשרת ראיתי שינוי בפרסום. הם הבטיחו שבסוף הכינוס תצא הסעה לשרשרת - אמרתי לעצמי שאם גוף נדלני"י משתמש בנו לקידום מכירות סימן שאנחנו במקום טוב

4 הפוליטיקאים התקשרו לשאול איפה הם צריכים להיות? זה היה אחד הביטויים לייחודיות של השרשרת כולם שווים באחריות ולפוליטיקאים לא הייתה במה שעליה הם רגילים לעמוד. רק רובי ריבלין קלט את הרעיון והודיע לנו שהוא הולך להיות איתנו בכותל

מתוך יומנו של קובי בורנשטיין - ממארגני השרשרת

5 השעה 18:30 - אני מגיע לכניסה לירושלים ופתאום אני שם לב שיש אנשים שמתקבצים בשולי הדרך. ברגע הראשון אני לא מבין מה קורה פה ואז נופל לי האסימון "וואלה, זה מתחיל, יש באמת אנשים שבאים לשרשרת...."

6 18:55 - אני בכותל. בעזרת הנשים הכל מוכן לפי מה שבנינו. הנכדה של יצחק שמיר מכפר דרום, שעומד בראש השרשרת במחסום ארז, יחד עם חברותיה. כל הצלמים מחכים לרגע שהיא תיגע בכותל. אני הולך לעזרת גברים מחכה. מה יקרה? באופן ספונטני שואל את עצמי, האם אכן ישירו התקווה בתוך כדי התפילות בכותל המערבי בשעה היעודה?

7 18:57 - פתאום נשמעות קריאות "תנו ידיים" "תנו ידיים" וכך אחד לשני נותנים ידיים ונוצרת שרשרת. ואז מגיעה שירת התקווה יורדת במדרגות רבי יהודה הלוי, חוצה את רחבת הכותל וכמו זרם חשמלי ענק נוגעת ומאירה את כל הלבבות שהיו שם "ארץ ציון וירושלים".

7 הלב קצת נרגע. האנשים מתפזרים. אני ניגש לתפלת יחיד אל אבני הכותל. "זכיתי להיות שותף לחוויה ענקית של אמונה גדולה, אבל אני מתחייב לגרום לכך שלא רק קבוצה אחת ומגזר אחד יגיעו כך לכותל, אלא שכל הגוונים השונים של עמך הקדוש יתנו יד אל יד ללב האומה בירושלים" ...
עדין לא הצלחתי לממש את התחייבותי...